

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

JULIANE KOKOTT

15 päivänä helmikuuta 2007¹

I Johdanto

1. Käsiteltävänä olevassa muutoksenhakumenettelyssä tarkastellaan ongelmaa, joka liittyy oikeussuojan tarpeeseen ja yhteisön elinten toimista nostetusta kanteesta annettavan lausunnon antamisen raukeamiseen.

2. Nyt käsiteltävän asian taustalla on yhteisön virkamiehen, Jacques Wunenburgerin (jäljempänä valittaja), ja nimittävänä viranomaisena toimivan Euroopan yhteisöjen komission (jäljempänä komissio) henkilöstöasioita koskeva riita, joka koskee komissioon kuuluvan yhteistyötoimisto EuropeAidin² johtajan viran täyttämistä.

3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi 5.7.2005 antamallaan tuomiolla (jäljempänä valituksenalainen tuomio)³ perusteettomana kanteen, jolla valittaja vaati komission seuraavien kolmen päätöksen kumoamista: päätöksen, jolla valittajan hakemus kyseiseen johtajan virkaan hylättiin; päätöksen, jolla Amir Naqvi nimitettiin kyseiseen virkaan; ja päätöksen, jolla valittajan tekemä valitus hylättiin.

4. Valittaja vaatii uudelleen kyseisten kolmen päätöksen kumoamista yhteisöjen tuomioistuimeen 23.9.2005 saapuneessa valituksessaan. Komissio on tehnyt vastavalituksen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta, että lausunnon antaminen menettelystä raukeaa, koska riidanalaisesta johtajan toimesta oli jo tehty uusi avointa virkaa koskeva ilmoitus ennen valituksenalaisen tuomion antamista.

5. Vastavalituksen osalta on selvitettävä, millä edellytyksin voidaan katsoa, että virka-

1 – Alkuperäinen kieli: saksa.

2 – EuropeAid perustettiin komission päätöksellä 1.1.2001 ulkoasioiden hallinnon uudistamisen yhteydessä. EuropeAid vastaa komission ulkomaanavun (kehitysapu) täytäntöönpanosta. Ulkomaanapu rahoitetaan Euroopan yhteisöjen talousarviosta ja Euroopan kehitysrahastosta.

3 – Asia T-370/03, Wunenburger v. komissio, tuomio 5.7.2005 (Kok. H. 2005, s. I-A-189 ja II-853).

miehen valitusta koskeva *oikeussuojaintressi* ylipäänsä säilyy nyt esillä olevan asian kaltaisissa tapauksissa. Tämä kysymys on lähtökohtaisesti ratkaiseva henkilöstöriitoja ja muitakin asioita koskevassa yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännössä.

Karibia ja Tyynimeri”) viran täyttämistä. Kyseistä virkaa varten järjestettiin tarkastelun kohteena olevalla ajanjaksolla kaksi kilpailua, joista esitetään seuraavassa yhteenvedo nyt esillä olevan asian kannalta merkityksellisistä seikoista.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

6. Nyt esillä oleva asia liittyy Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettaviin henkilöstösääntöihin⁴ (jäljempänä henkilöstösäännöt) sellaisina kuin ne olivat voimassa ennen 1.5.2004, ja erityisesti niiden 7, 25, 29, 90 ja 91 artiklaa. Kaikkien näiden säännösten sanamuotoa ei toisteta tässä yhteydessä.

Ensimmäinen kilpailu

8. Ensimmäinen kilpailu avattiin 19.9.2002 julkaistuna komission sisäisenä kilpailuna.⁵ Valittaja, palkkaluokkaan A 3 kuuluva virkamies, oli tuolloin komission ulkosuhteiden pääosaston alaisuuteen kuuluneen Kroatian edustuston johtajana. Hän haki kyseessä olevaa virkaa 27.9.2002 päivätyllä kirjeellä.

III Tosiseikat ja menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

7. Asianosaisten välinen riita-asia koskee entiseen palkkaluokkaan A 2 kuuluvan EuropeAidin johtajan (osasto C ”Afrikka,

9. Sen jälkeen kun EuropeAidin pääjohtaja oli järjestänyt työhönottohaastattelut – osin puhelimitse – kaiken kaikkiaan kymmenen hakijan kanssa, hän esitti 18.11.2002 henkilöstö- ja hallintoasioita käsittelevälle pääosastolle sisäisen muistion, jossa hakijat oli jaoteltu kahteen ryhmään. Ensimmäiseen ryhmään oli valittu ne kuusi hakijaa, joita pääjohtaja piti soveltuvina hoitamaan kyseessä olevaa tehtävää. Toiseen ryhmään kuului neljä muuta hakijaa, jotka eivät

4 – Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot, jotka ovat tulleet voimaan 5.3.1968 ja jotka on vahvistettu 29.2.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 2 ja 3 artiklassa (EYVL L 56, s. 1), sellaisina kuin ne ovat muutettuina 30.6.1972 annettulla neuvoston asetuksella (Euratom, EHTY, ETY) N:o 1473/72 (EYVL L 160, s. 1).

5 – Avointa virkaa koskeva ilmoitus KOM/138/02.

pääjohtajan mielestä olleet pystyneet osoittamaan olevansa päteviä ja soveltuvia täytettävään virkaan ja joihin myös valittaja kuului.

henkilöstösääntöjen 50 artiklan nojalla siirtää Amir Naqvin eläkkeelle ja tehdä uuden avointa virkaa koskevan ilmoituksen.⁶

10. Tämän jälkeen nimitysasioiden neuvoantava komitea (Comité consultatif des nominations, jäljempänä CCN) laati luettelon kuudesta ehdokkaasta, jotka kutsuttiin uuteen haastatteluun. Luetteloon sisältyivät EuropeAidin pääjohtajan suosittelemat, ensimmäiseen ryhmään kuuluneet hakijat. Valittajaa ei tämän vuoksi kutsuttu uuteen haastatteluun.

13. Tämän jälkeen komissio vaati 15.3.2004 päivättyllä erillisellä asiakirjalla, joka saapui ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.3.2004, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan ensimmäistä kilpailua koskevassa vireillä olleessa asiassa, että lausunnon antaminen siitä raukeaa.

11. Virkaa valittajan ohella hakenut Amir Naqvi valittiin 8.1.2003 riidanalaiseen virkaan. Valittajalle ilmoitettiin 11.3.2003 päivättyllä kirjeellä, ettei häntä ollut valittu. Valittaja teki 2.4.2003 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla valituksen päätöksestä, jolla Amir Naqvi nimitettiin kyseiseen virkaan. Komissio hylkäsi valituksen 14.7.2003, minkä jälkeen valittaja nosti 5.11.2003 asiasta kumoamiskanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

14. Valittaja haki toukokuussa 2004 toistamiseen avoimeksi ilmoitettua virkaa. Hänelle ilmoitettiin 2.9.2004 päivättyllä kirjeellä, ettei hänen hakemuksensa ollut läpäissyt tiukkaa valintamenettelyä. Valittaja ei hakenut päätökseen muutosta oikeusteitse.

Toinen kilpailu

12. Kyseessä olevasta EuropeAidin johtajan virasta järjestettiin toinen kilpailu sen jälkeen, kun komissio oli 11.3.2004 päättänyt

15. Komissio päätti maaliskuussa 2005 EuropeAidin uudelleenjärjestelystä. Johtajan virkoja vähennettiin kahdeksasta seitsemään. Vielä vapaana ollut osaston C johtajan virka täytettiin toisen johtajan siirrolla, jota varten järjestettiin toinen kilpailu.

⁶ – Avointa virkaa koskeva ilmoitus KOM/142/04, 28.5.2004.

IV Valituksenalainen tuomio

16. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisessa tuomiossa ensinnäkin, että toisin kuin komissio väittää, lausunnon antaminen menettelyn kohteena olevasta asiasta ei ole rauennut ja valittajalla on edelleen asiassa oikeussuojaintressi.⁷ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kuitenkin kantajan kanteen, koska se on perusteeton.

17. Ensimmäinen kanneperuste, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaadittiin toteamaan, ettei henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan toisen virkkeen mukaista perusteluvollisuutta ole noudatettu, hylättiin, koska valituksen hylkäämistä koskeva komission päätös oli asianmukaisesti perusteltu.⁸

18. Toisessa kanneperusteessa valittaja vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan erityisesti henkilöstösääntöjen 7 artiklan, 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 45 artiklan 1 kohdan noudattamatta jättämisen⁹ ja väitti, että Amir Naqvin nimittämisessä kyseessä olevaan virkaan on tapahtunut oikeudellinen virhe. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi myös tämän kanneperusteen, koska nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta avoin-

ten virkojen täyttämässä ja koska Amir Naqvi tosiasiaassa täytti kaikki avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainitut vaatimukset.¹⁰

V Valitus

19. Valitus perustuu kahteen valitusperusteeseen.

- Valittajan ensimmäinen valitusperuste koskee ensisijaisesti sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valittajan ensimmäisen kanneperusteen. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt tässä asiassa oikeudellisen virheen ja ottanut tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon. Lisäksi valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuintuomio on ristiriitainen eikä sitä ole asianmukaisesti perusteltu.
- Toisella valitusperusteellaan valittaja moittii sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt valittajan toisen kanneperusteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan ottanut tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon ja tehnyt oikeudellisen virheen myös tässä asiassa.

7 – Valituksenalaisen tuomion 19–21 kohta.

8 – Valituksenalaisen tuomion 28–35 kohta.

9 – Lisäksi kanneperusteessa väitettiin tässä yhteydessä rikotun myös luottamuksensuojan, yhdenvertaisen kohtelun ja urakehityksen periaatteita.

10 – Valituksenalaisen tuomion 51–83 kohta.

20. Komissio on tehnyt vastavalituksen, jossa se valittaa siitä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ole noudattanut komission 15.3.2004 päivätyssä erillisessä asiakirjassa esittämää pyyntöä ja todennut sen mukaisesti, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

21. Valittaja vaatii erityisesti, että yhteisöjen tuomioistuimien

1) toteaa, että valitus otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu, ja kumoaa valituksenalaisen tuomion

2) ratkaisee asian ja kumoaa seuraavat komission päätökset:

– nimittävän viranomaisen 11.3.2003 tekemän päätöksen, jolla hylättiin valittajan hakemus

– nimittävän viranomaisen 8.1.2003 tekemän päätöksen, jolla Amir Naqvi nimitettiin kyseessä olevaan virkaan

– nimittävän viranomaisen 14.7.2003 tekemän päätöksen, jolla hylättiin valittajan valitus nro R/147/03

3) ei ota komission vastavalitusta tutkittavaksi tai ainakin hylkää sen perusteettomana

4) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22. Komissio puolestaan vaatii

1) ensisijaisesti, että yhteisöjen tuomioistuimien

– toteaa, että komission vastavalitus otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu, ja kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä hylätään komission vaatimus todeta, että lausunnon antaminen asiasta raukeaa

– määrää oikeudenkäyntikuluista lainmäärämällä tavalla

2) ja toissijaisesti, että yhteisöjen tuomioistuimien

– toteaa, ettei valittajan valitusta oteta tutkittavaksi, ja hylkää sen joka tapauksessa perusteettomana

- velvoittaa valittajan korvaamaan valituksen oikeudenkäyntikulut.

valituksenalainen tuomio ei ollut komissiolle vastainen. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisi asian komission hyväksi hylätessään valittajan kumoamiskanteen perusteettomana.

VI Asian arviointi

23. Nyt esillä olevassa asiassa on ensimmäiseksi tutkittava komission vastavalitusta. Sen perusteella on nimittäin epäselvää, onko lausunnon antaminen asiasta tällä välin rauennut kanteen nostamisen jälkeen muutuneen tilanteen vuoksi. Jos näin on, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksilla, jotka koskivat valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa nostamaa kannetta ja joista kantaja valittaa, ei ole enää merkitystä.

A Komission vastavalitus

24. Komissio väittää vastavalituksessaan ensisijaisesti, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt ratkaista asiaa vaan sen olisi pitänyt todeta, että lausunnon antaminen siitä raukeaa.

1. Vastavalituksen tutkittavaksi ottaminen

25. Valittaja väittää, ettei komission vastavalitusta voida ottaa tutkittavaksi, koska

26. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla muutosta voivat hakea asianosaiset, joiden vaatimukset on kokonaan tai osittain hylätty. Tämän perusteella ratkaisu on ollut asianosaiselle vastainen myös siinä tapauksessa, että asianosainen on voittanut asian mutta tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen ratkaisu on asianosaiselle vastainen. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on vahvistettu, että päätös on asianosaiselle vastainen ja asianosaisella on oikeus valittaa tuomiosta silloin, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisella erillisellä asiakirjalla on haettu tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen ratkaisemista ja kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut kanteen tutkittavaksi ja hylännyt sen tämän jälkeen perusteettomana.¹¹ Yhteisöjen tuomioistuin toteaa kuitenkin, ettei ratkaisu ole muutoksenhakijalle vastainen, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kanteen tutkittavaksi ottamista koskevasta oikeudenkäyntiväitteestä lausumatta.¹² Sama pätee silloin, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ei nimenomaisesti esitetä vaatimusta tutkimatta jättämisestä ja kun vastaaja esittää

11 – Asia C-23/00 P, neuvosto v. Boehringer, tuomio 26.2.2002 (Kok. 2002, s. I-1873, 50 kohta) ja asia C-141/02 P, komissio v. max.mobil, tuomio 22.2.2005 (Kok. 2005, s. I-1283, 50 ja 51 kohta). Ks. vastaavasti epäsuorasti asia C-73/97 P, Ranska v. Comafrika ym., tuomio 21.1.1999 (Kok. 1999, s. I-185), vrt. erityisesti julkisasiamies Mischon tässä asiassa 25.6.1998 esittämä ratkaisuehdotus (Kok. 1999, s. I-185, 11 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

12 – Edellä alaviitteessä 11 mainittu asia neuvosto v. Boehringer, tuomion 52 kohta.

oikeudenkäyntiväitteen ainoastaan yleisessä asiakirjassa, jossa se ottaa kantaa myös kanteen perusteltavuuteen.¹³

27. Nyt esillä olevassa asiassa komissio on 15.3.2004 päivätyllä erillisellä asiakirjalla nimenomaisesti vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että lausunnon antaminen asiasta raukeaa. Komissio ei kuitenkaan viitannut tässä yhteydessä nimenomaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklaan. Tästä huolimatta komission asiakirjaan sisältyi itsenäinen väite kanteen tutkittavaksi ottamisesta. Väitettä perusteltiin sillä, että Amir Naqvi siirrettiin eläkeelle 1.4.2004 alkaen, minkä vuoksi valittajalla ei ole enää intressiä asian ratkaisemiseen.

28. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin tunnustanut valittajalla edelleen olevan oikeussuojaintressin ja nimenomaisesti hylännyt komission vaatimuksen.¹⁴ Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös komission oikeudenkäyntiväitteestä on komissiolle vastainen, minkä vuoksi komissiolle on oikeus valittaa siitä.

29. Yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia muutoksenhakumenettelyssä sitä, onko valittajan oikeussuojaintressi hävinnyt ensimmäisen oikeusasteen käsittelyn aikana ja onko lau-

sunnon antaminen asiasta näin ollen tällä välin rauennut. EY 225 artiklan 1 kohdan ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymysten osalta,¹⁵ minkä vuoksi ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston ja arvioimaan tätä tosiseikastoa. Oikeussuojaintressin ja lausunnon antamisen raukeamista koskevan kysymyksen arvioinnissa kyse on kuitenkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määrittämän tosiseikaston *oikeudellisesta luonnehinnasta*. Yhteisöjen tuomioistuin on ilman muuta toimivaltainen harjoittamaan tätä luonnehdintaa koskevaa valvontaa muutoksenhaussa.¹⁶

30. Vastavalitus on näin ollen otettava tutkittavaksi.

2. Vastavalituksen perusteltavuus

31. Vielä on näin ollen tutkittava, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole

13 – Näin väliaikaiseen oikeussuojaan liittyvän menettelyn yhteydessä asia C-363/98 P (R), Emesa Sugar v. neuvosto, määräys 17.12.1998 (Kok. 1998, s. I-8787, 43 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

14 – Valituksenalaisen tuomion 19–21 kohta.

15 – Vrt. yhdistetyt asiat C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomio 7.1.2004 (Kok. 2004, s. I-123, 47–49 kohta); asia C-105/04 P, FEG v. komissio, tuomio 21.9.2006 (Kok. 2006, s. I-8725, 69 ja 70 kohta) ja asia C-113/04 P, TU v. komissio, tuomio 21.9.2006 (Kok. 2006, s. I-8831, 82 ja 83 kohta), sekä niissä mainittu oikeuskäytäntö.

16 – Asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006 (Kok. 2006, s. I-3173, 51 kohta); edellä alaviitteessä 15 mainittu asia FEG v. komissio, tuomion 69 kohta ja edellä alaviitteessä 15 mainittu asia TU v. komissio, tuomion 82 kohta, sekä niissä mainittu oikeuskäytäntö.

komission ensimmäisen oikeusasteen käsittelyssä esittämän vaatimuksen mukaisesti todennut, että lausunnon antaminen asiasta raukeaa. Tämä riippuu siitä, oliko valittajalla oikeussuojaintressi vielä ennen valituksen-alaisen tuomion antamista.

a) Asianosaisten lausumat

32. Komissio katsoo, ettei valittajalla ollut oikeussuojaintressiä enää sen jälkeen, kun Amir Naqvi siirrettiin eläkkeelle ja kun järjestettiin toinen kilpailu, ja että lausunnon antaminen menettelyn kohteesta oli rauennut. Valittaja olisi nimittäin komission mukaan voinut kanteellaan saavuttaa korkeintaan ensimmäisen kilpailumenettelyn uusimisen. Komissio toteaa, että tällä välin oli jo kuitenkin järjestetty toinen kilpailu, johon valittaja oli jälleen osallistunut hakemuksellaan.

33. Komissio väittää lisäksi, ettei asian ratkaiseminen toisi valittajalle mitään etua tulevaisuudessa. Komission mukaan on täysin hypoteettista, että valittaja hakee tulevaisuudessa uudelleen vastaavaan virkaan. Komissio katsoo, että valittajalla on tulevissa nimityspäätöksissä oikeussuojakeinot tarvittaessa käytettävissään. Avointen virkojen täyttämistä koskevat menettelyt eivät kuhunkin menettelyyn osallistuvien erilaisten hakijoiden vuoksi ole komission mukaan keskenään vertailukelpoisia, minkä vuoksi nyt esillä olevan asian ratkaisu ei voi vaikuttaa tuleviin nimityksiin.

34. Valittaja sen sijaan väittää, että hänellä on edelleen intressi asian ratkaisemiseen. Ensinnäkin valittaja katsoo, että komission lainvastaiset päätökset on tulevaisuudessa estettävä. Toiseksi valittaja katsoo, että hänen hakemuksensa hylkäämistä koskeva päätös voi vaikuttaa kielteisesti hänen vastaaviin virkoihin tulevaisuudessa tekemiensä hakemusten mahdollisuuksiin pärjätä arviointimenettelyssä. Lisäksi valittaja väittää, että tässä asiassa annettavalla ratkaisulla on merkitystä valittajan mahdollisesti esittämän vahingonkorvausvaatimuksen vuoksi.

b) Asian arviointi

35. Oikeussuojaintressin vaatimuksella varmistetaan prosessuaaliselta kannalta, etteivät tuomioistuimet ratkaise oikeuskysymyksiä, jotka ovat pelkästään hypoteettisia. Oikeussuojaintressi on näin ollen asian tutkittavaksi ottamista koskeva pakottava edellytys, joka voi olla merkityksellinen menettelyn useissa vaiheissa. Tämän vuoksi sen on ehdottomasti oltava olemassa jo kanteen nostamishetkellä. Lisäksi oikeussuojaintressin on jatkuttava kanteen nostamishetkestä siihen saakka, kunnes tuomioistuin ratkaisee asian.¹⁷

¹⁷ – Asia T-159/98, Torre ym. v. komissio, tuomio 24.4.2001 (Kok. H. 2001, s. I-A-83 ja II-395, 30 kohta); asia T-131/99, Shaw ja Falla v. komissio, tuomio 21.3.2002 (Kok. 2002, s. II-2023, 29 kohta) ja asia T-28/02, First Data v. komissio, määräys 17.10.2005 (Kok. 2005, s. II-4119, 35–37 kohta).

36. Mikäli oikeussuojaintressi häviää tuomioistuimenmenettelyn vireillä ollessa, tuomioistuimen ei ole enää perusteltua ratkaista asiaa. Kantajan kannalta olisi kuitenkin kohtuutonta, jos tämän nostama kanne, joka alun perin täytti tutkittavaksi ottamisen edellytykset, tällaisessa tapauksessa hylättäisiin ja kantaja velvoitettaisiin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.¹⁸ Tällaisessa tapauksessa on pikemminkin täysin asianmukaista todeta, että lausunnon antaminen asiasta raukeaa,¹⁹ jolloin yhtäältä ilmaistaan, että kanteen kohde on hävinnyt vasta sen nostamisen jälkeen, ja toisaalta vältetään kantajalle tästä koituvat kulut.

37. Yhteisöjen tuomioistuimissa kysymys oikeussuojaintressistä tulee esiin säännönmukaisesti riitautettaessa toimia, jotka ovat muodollisesti vielä voimassa mutta joiden alkuperäinen kohde on kuitenkin jo hävinnyt. Oikeuskäytännössä on tunnustettu, että myös tällaisiin toimiin voi liittyä tuomioistuinkäsittelyä koskeva intressi. Tämä edellyttää kuitenkin, että riitautetun toimen

kumoamisella on yhä oikeudellisia vaikutuksia²⁰ eli kantaja voi hyötymään siitä.²¹

38. Nyt esillä olevassa asiassa valittajalla oli kiistatta oikeussuojaintressi vielä silloin, kun kanne nostettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Riitautettujen päätösten pelkkä täytäntöönpano ei voi johtaa valittajan oikeussuojaintressin häviämiseen.²² Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo aivan oikein valituksenalaisen tuomion 19 kohdassa, että riidanalaisilla päätöksillä oli vaikutusta myös sen jälkeen, kun Amir Naqvi otti viran vastaan.

39. Nimittävä viranomainen ei myöskään missään vaiheessa virallisesti kumonnut riitautettuja päätöksiä. Valittaja toteaa näin ollen perustellusti, ettei Amir Naqvin siirtämistä eläkkeelle valittajan kanteen nostamisen jälkeen voida mitenkään verrata siihen, että kanteen kohteena oleva, Naqvin nimittämistä koskeva alkuperäinen päätös olisi kumottu.²³

18 – Tältä osin jää epäselväksi muutoksenhakumenettelyssä asiassa C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, 19.10.1995 annettu tuomio (Kok. 1995, s. I-3319, 13 kohta), jossa yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että mikäli intressiä oikeussuojakeinon aloittamiselle tai pysyttämiseksi ei enää ole, tuomioistuin ”voi jättää valituksen tutkimatta tai katsoa, ettei valituksella ole tästä syystä kohdetta”. Mielestäni tällä tarkoitetaan todellisuudessa sitä, että kanne on jätettävä tutkittavaksi ottamatta, jos oikeussuojaintressiä ei enää sen nostamishetkellä ollut, kun taas siinä tapauksessa, että oikeussuojaintressi häviää vasta myöhempana ajankohtana, on todettava, että lausunnon antaminen asiasta raukeaa.

19 – Yhdistetyt asiat T-112/96 ja T-115/96, Séché v. komissio, tuomio 6.7.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-115 ja II-623, 37 kohta); edellä alaviiteessä 17 mainittu asia Torre ym. v. komissio, tuomion 31 kohta ja edellä alaviiteessä 17 mainittu asia First Data v. komissio, määräyksen 53 kohta.

20 – Asia 53/85, Akzo Chemie ym. v. komissio, tuomio 24.6.1986 (Kok. 1986, s. 1965, Kok. Ep. VIII, s. 675, 21 kohta); yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antilleen Rice Mills v. komissio, tuomio 14.9.1995 (Kok. 1995, s. II-2305, 59 kohta) ja yhdistetyt asiat T-213/01 ja T-214/01, Österreichische Postsparkasse ym. v. komissio, tuomio 7.6.2006 (Kok. 2006, s. II-1601, 53 kohta).

21 – Edellä alaviiteessä 18 mainittu asia Rendo ym. v. komissio, tuomion 13 kohta ja asia C-174/99 P, parlamentti v. Richard, tuomio 13.7.2000 (Kok. 2000, s. I-6189, 33 kohta); vastaavasti yhdistetyt asiat C-138/03, C-324/03 ja C-431/03, Italia v. komissio, tuomio 24.11.2005 (Kok. 2005, s. I-10043, 23–25 kohta).

22 – Asia 92/78, Simmenthal v. komissio, tuomio 6.3.1979 (Kok. 1979, s. 777, 32 kohta) ja edellä alaviiteessä 20 mainittu asia Akzo Chemie ym. v. komissio, tuomion 21 kohta.

23 – Henkilöstösääntöjen 50 artiklassa tarkoitettu virkamiehen ”retrait de l’emploi” ei tarkoita samaa kuin ”retrait de la décision”, jolla kyseessä oleva virkamies oli nimetty.

40. Nyt esillä olevan asian erityispiirteenä on se, että Amir Naqvin eläkkeelle siirtämisen jälkeen riidanalaisen viran täyttämisestä järjestettiin toinen kilpailu. Tämän uuden menettelyn vuoksi ne ensimmäisessä kilpailussa tehdyt päätökset *menettivät merkityksensä*, joiden valittaja väitti olevan lainvastaisia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa.

41. Tämä seikka, joka oli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tiedossa,²⁴ jätetään huomiotta valituksenalaisen tuomion 19 kohdassa, jossa tuomioistuin toteaa, että valittajan ensimmäisessä kilpailussa jättämän hakemuksen hylkäämistä koskevan päätöksen vaikutukset olivat yhä olemassa. Katson, että päätös, jolla virkaan nimettiin toinen hakija, ja päätös, jolla valittajan hakemus hylättiin, ovat saman kolikon kaksi puolta. Ne ovat sidoksissa toisiinsa. Kummallakaan päätöksellä ei ollut enää vaikutuksia sen jälkeen, kun Amir Naqvin eläkkeelle siirtämisen jälkeen järjestettiin uusi kilpailu valituksenalaisen viran täyttämiseksi. Tällöin myös niin ikään riitautettu valituksesta tehty päätös raukesi; sen oikeudelliset vaikutukset eivät voi ulottua pidemmälle kuin kummankin sillä vahvistetun nimittävän viranomaisen alkuperäisen päätöksen vaikutukset.

24 – Vrt. myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 30.6.2004 esitetyn komission vastauskirjelmän 2 kohta (asia T-370/03).

42. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei kuitenkaan ole velvollisuutta todeta, että lausunnon antaminen asiasta raukeaa, pelkästään sen perusteella, että riidanalaisen päätösten vaikutukset olivat rauenneet kanteen nostamisen jälkeen. Pikemminkin on selvitettävä, oliko valittajalla oikeussuojaintressi vielä riidanalaisen päätösten raukeamisen jälkeen. Jos valittajalla oli oikeussuojaintressi vielä tällöinkin, asian ratkaisematta jättäminen on vastoin yhteisön oikeuden perusperiaatetta, joka koskee yhteisön toimielimen toimintaan kohdistuvan *tuomioistuINVALVONNAN VAATIMUSTA*.²⁵

43. Oikeuskäytännön nojalla kantajan oikeussuojaintressi voi ensinnäkin perustua yhteisön toimielimen *(olettavasti) lainvastaisen toiminnan toistumisen vaaraan*²⁶ – myös ja nimenomaisesti silloin, kun toimi-

25 – Näin erityisesti asia T-310/00, MCI v. komissio, tuomio 28.9.2004 (Kok. 2004, s. II-3253, 46 ja 61 kohta). Vastaava toteamus on yhdistetyissä asioissa T-191/96 ja T-106/97, CAS Succhi di Frutta v. komissio, 14.10.1999 annettun tuomion (Kok. 1999, s. II-3181, 63 kohta) perustana. Vrt. lähtökohtaisesti myös asia 22/70, komissio v. neuvosto, ns. AETR-tapaus, tuomio 31.3.1971 (Kok. 1971, s. 263, Kok. Ep. I, s. 553, 40 kohta), jonka mukaan EY 230 artiklassa tarkoitettulla kanteella on tarkoitus ”varmistaa [EY 220 artiklan 1 kohdan] määräysten mukaisesti, että perustamissopimusta tulkittaessa ja sovellettaessa noudatetaan lakia”, ja asia 294/83, Les Verts v. parlamentti, tuomio 23.4.1986 (Kok. 1986, s. 1339, Kok. Ep. VIII, s. 551, 23 kohta), jonka mukaan ”sekä sen jäsenvaltiot että sen toimielimet ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka kohteena on niiden toteuttamien toimenpiteiden yhteensoveltuvuus perustuslakia vastaavan asiakirjan eli perustamissopimuksen kanssa”. Ks. lisää oikeusyhteisön tuomioistuINVALVONNAN vaatimuksesta hiljattain ratkaistu asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores, tuomio 25.7.2002 (Kok. 2002, s. I-6677, 38 kohta).

26 – Näin äskettäin fuusioiden valvonnan alaa koskeva, edellä alaviiteessä 25 mainittu asia MCI v. komissio, tuomion 55 ja 63 kohta. Vrt. tarkemmin edellä alaviiteessä 22 mainittu asia Simmenthal v. komissio, tuomion 32 kohta; edellä alaviiteessä 20 mainittu asia Akzo, tuomion 21 kohta; asia 207/86, Apesco v. komissio, tuomio 26.4.1988 (Kok. 1988, s. 2151, 16 kohta); asia T-182/94, Marx Esser ym. v. parlamentti, tuomio 24.9.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-411 ja II-1197, 41 kohta); edellä alaviiteessä 25 mainittu asia CAS Succhi di Frutta v. komissio, tuomion 63 kohta ja edellä alaviiteessä 20 mainittu asia Österreichische Postsparkasse ym. v. komissio, tuomion 54 kohta.

valtainen yhteisön elin *käsittelee tapausta uudelleen* EY 233 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti.²⁷ Toiseksi oikeussuojaintressi voi pysyä tilanteessa, jossa kumoamiskanteesta tehty ratkaisu on merkityksellinen kantajan mahdollisten *vahingonkorvausvaatimusten*²⁸ vuoksi. Kolmanneksi kantajalla voi olla joissakin tapauksissa ja erityisesti henkilöstöriidoissa intressi poistaa häntä koskevat kielteiset arviot, jotta hän voi tulevaisuutta varten *palauttaa maineensa*.²⁹

44. Valituksenalaisessa tuomiossa tulee kyseeseen ainoastaan ensimmäinen näistä kolmesta tapauksesta eli nimittävän viranomaisen (*oletettavasti*) *lainvastaisen toiminnan toistumisen vaara*. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien tuomionsa 20 kohdassa valittajan väitteeseen, jonka mukaan kilpailussa tehtiin menettelyllinen virhe EuropeAidin pääjohtajan menettelyyn osallistumisen tavan vuoksi.³⁰ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan on mahdollista, että pääjohtaja toimii samalla tavoin myöhemmissäkin kil-

pailuissa kuin nyt kyseessä olevassa ensimmäisessä kilpailussa, jonka tarkoituksena oli riidanalaisen johtajanviran täyttäminen. Tämän toistumisvaaran vuoksi valittajalla on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan edelleen oikeussuojaintressi.

45. Pintapuolisessa tarkastelussa toistumisvaaran olettamaa vastaan voisi kuitenkin puhua se seikka, ettei avoimien virkojen täyttämispäätöksiä tehdä niiden huomattavasta yleisyydestä huolimatta koskaan mekaanisesti samalla lailla.³¹ Vaikka tällaiset menettelyt kuuluvat yhteisön toimielinten tavanomaisiin tehtäviin, on nimittävän viranomaisen valintapäätös kuitenkin aina ainutkertainen. Ensinnäkin kaikkien hakijoiden ominaisuuksia arvioidaan kokonaisuutena kunkin täytettävän viran vaatimusten perusteella. Toiseksi hakijaryhmän homogeenisuus ja ominaisuudet sekä täytettävän viran vaatimukset saattavat vaihdella tapauskohtaisesti hyvinkin paljon. Komissio on perustellusti viitannut tähän seikkaan, ja myös valittaja itse myöntää, ettei toinen kilpailu ole nyt esillä olevassa asiassa vertailukelpoinen ensimmäisen kilpailun kanssa, koska verrattavina on molemmissa tapauksessa eri hakijat.

27 – Edellä alaviitteessä 22 mainittu asia *Simmmenthal v. komissio*, tuomion 32 kohta; asia 76/79, *Koenecke v. komissio*, tuomio 5.3.1980 (Kok. 1980, s. 665, 9 kohta); edellä alaviitteessä 20 mainittu asia *Antillean Rice Mills v. komissio*, tuomion 60 kohta; edellä alaviitteessä 25 mainittu asia *CAS Succhi di Frutta v. komissio*, tuomion 63 kohta; edellä alaviitteessä 25 mainittu asia *MCI v. komissio*, tuomion 46 kohta ja edellä alaviitteessä 20 mainittu asia *Oösterreichische Postsparkasse ym. v. komissio*, tuomion 54 kohta.

28 – Edellä alaviitteessä 27 mainittu asia *Koenecke v. komissio*, tuomion 9 kohta; yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, *Ranska ym. v. komissio*, tuomio 31.3.1998 (Kok. 1998, s. 1-1375, 74 kohta); edellä alaviitteessä 21 mainittu asia *parlamentti v. Richard*, tuomion 33 ja 34 kohta ja asia T-131/99, *Shaw ja Falla v. komissio*, tuomio 21.3.2002 (Kok. 2002, s. II-2023, 29 kohta).

29 – Vrt. esim. asia 155/78, *M v. komissio*, tuomio 10.6.1980 (Kok. 1980, s. 1797, 6 kohta).

30 – Ranska: "la manière dont le directeur général a présélectionné les candidats".

46. Nyt esillä oleva asia on kuitenkin siksi erikoinen, ettei valittaja kohdista kumoamiskannettaan pelkästään valintapäätöksen *sisältöön* vaan myös *menettelyyn*, joka johti

31 – Tältä osin nyt esillä olevan asian perustana on epäilemättä erilainen asiassisältö kuin esimerkiksi edellä alaviitteessä 26 mainitussa asiassa *Apesco v. komissio*.

tämän päätöksen tekemiseen. Valittaja nimittäin väittää, että menettely oli syrjivä, koska kaikkia hakemuksia ei tutkittu yhtä tarkasti eivätkä kaikki hakijat siten olleet samanaarvoisessa kilpailuasemassa keskenään.³² Valittaja katsoo, että EuropeAidin, jossa täytettävä johtajan virka sijaitsi, pääjohtajan tekemä ennakkovalinta vaikutti ratkaisevasti CCN:n ja nimittävän viranomaisen päätökseen ilman, että nämä arvioivat perusteellisesti kaikkien ehdokkaiden, mukaan lukien niiden, joita pääjohtaja ei ollut suositellut, pätevyyttä ja soveltuvuutta.

47. Hakemusten sisällöllisestä arvioinnista poiketen pelkkä *kilpailumenettely*, jossa asiallisesti toimivaltainen pääjohtaja tekee ennakkovalinnan ja vaikuttaa siten merkittävästi CCN:n ja nimittävän viranomaisen päätökseen, ei ole mitenkään ainutkertainen. Lisäksi tätä menettelytapaa voidaan soveltaa milloin tahansa myös muiden johtajien virkojen täyttämiseen. Valittaja väitti, että tähän liittyi rakenteellinen ongelma, ei pelkästään yksittäistapausta koskeva ongelma. Objektiiivisesti tarkasteltuna valittajan kannalta saattaa olla tärkeää selvittää, onko

edellä kuvattu kilpailumenettely asianmukainen, koska hän saattaa hakea johtajan virkoja myös tulevaisuudessa.

48. Toisin kuin komissio katsoo, ei ole täysin hypoteettista, että valittaja hakee myöhemmin muita johtajan virkoja. Asiakirjoista käy nimittäin ilmi, että valittaja oli jo ennen riidanalaista kilpailumenettelyä hakenut vastaavaan virkaan. Lisäksi valittaja haki riidanalaista virkaa kaksi kertaa.

49. Tämän vuoksi nyt esillä olevassa asiassa on riittävät perusteet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olettamukselle, jonka mukaan valittajalla oli oikeussuojaintressi vielä valituksenalaisen tuomion antamisen ajankohtana.

50. Kaiken tämän perusteella voidaan päätellä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se hylkäsi tuomionsa 21 kohdassa komission vaatimuksen todeta, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa. Valittajalla edelleen olevan oikeussuojaintressin vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli velvollinen ratkaisemaan asian.

32 – Vrt. esim. valittajan vaatimusten yhteenvedo valituksenalaisen tuomion 37 ja 38 kohdassa.

51. Komission vastavalitus on näin ollen hylättävä perusteettomana.

B Valittajan valitus

52. Edellä komission vastavalituksesta esitettyjen huomioiden jälkeen on vielä tutkittava valittajan valitus.

53. Aivan ensin on huomautettava, että yhteisöjen tuomioistuin voi muutoksenhakua käsitellessään todeta viran puolesta, onko asianosaisella intressiä esittää valitus tai pysyttää se.³³

54. Nyt esillä olevassa asiassa ei kuitenkaan ole mitään viitteitä siitä, että valittajalla valituksenalaisen tuomion antamiseen saakka ollut oikeussuojaintressi³⁴ olisi hävinnyt tuomion antamisen jälkeen. Vaara, että kantajan väittämä kilpailun menettelyllinen virhe toistuu, on edelleen olemassa. Yhteisöjen tuomioistuimen käsittelyssä ei tuotu esiin uusia tosiseikkoja, jotka olisivat antaneet aiheutta oikeussuojaintressiä koskevan kysymyksen uudelleenarviointiin. Tämän vuoksi yhteisöjen tuomioistuimen on ratkaistava kantajan valitus.

33 – Edellä alaviitteessä 18 mainittu asia Rendo ym. v. komissio, tuomion 13 kohta.

34 – Vrt. täältä osin vastavalituksesta esitetyt toteamukset erityisesti edellä tämän ratkaisuehdotuksen 38–51 kohdassa.

1. Ensimmäinen valitusperuste

55. Valittaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 32 ja 33 kohdassa ottanut tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon, tehnyt oikeudellisen virheen ja esittänyt tuomionsa tueksi ristiriitaiset ja riittämättömät perustelut. Valittajan oletuksena näyttää olevan erityisesti se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt EuropeAidin pääjohtajan 18.11.2002 päivätyn sisäisen muistion³⁵ perusteella todeta nimittävän viranomaisen päätökset epäasianmukaisiksi siltä osin kuin niissä väitetään, että virkaan valittu Amir Naqvi oli ”hakija, joka vastasi parhaiten avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainittuja vaatimuksia”.³⁶

a) Ensimmäisen valitusperusteiden ensimmäinen osa: tosiseikkojen ottaminen vääristyneellä tavalla huomioon

56. Ensimmäisen valitusperusteiden ensimmäinen osa perustuu väitteeseen, jonka mukaan tosiseikat on otettu vääristyneellä tavalla huomioon.

57. Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut arviointinsa lähtökohdaksi virheelliset tosiseikat. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen

35 – Vrt. tästä edellä tämän ratkaisuehdotuksen 9 kohta.

36 – Ranska: ”le candidat qui répondait le mieux à l’ensemble des exigences mentionnées dans l’avis de vacance” (vrt. valituksenalaisen tuomion 32 kohta).

teen tuomioistuimien on todennut virheellisesti, että riidanalainen johtajan virka edellytti vankkaa kokemusta henkilöstöjohtamisesta ja suurten tiimien johtamisen, motivoinnin ja valvomisen toteuttamista näytettyjä taitoja.³⁷ Tämä kävi valittajan mukaan ilmi EuropeAidin pääjohtajan muistiosta. Lisäksi valitun Amir Naqvin taidot arvioitiin muistion mukaan ainoastaan yhden pisteen arvoiseksi kolmesta mahdollisesta pisteestä, kun taas kolme muuta hakijaa sai tältä osin täydet pisteet. Lisäksi pääjohtajan sisäisessä muistiossa todettiin, että Amir Naqvin vahvuudet olivat pikemminkin ”suunnittelun, ajattelun ja analysoinnin” alalla kuin ”suurten toiminnallisten tiimien uudelleenjärjestelyn ja johtamisen” alalla.

58. Vakiintuneen oikeuskäytännön nojalla tällaisen väitetyn vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmeistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikasta ja selvitystä.³⁸ EuropeAidin pääjohtajan kyseisen muistion perusteella mikään ei viittaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien olisi ottanut tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon.

59. Sisäisessä muistiossa nimenomaan korostettiin, että Amir Naqvi täyttää avointa

37 – Ranska: "solide expérience de management de personnel [et] capacité de gestion, mobilisation et supervision de grandes équipes".

38 – Asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006 (Kok. 2006, s. I-3173, 54 kohta) ja asia C-167/04 P, JCB v. komissio, tuomio 21.9.2006 (Kok. 2006, s. I-8935, 108 kohta); vastaavasti asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007 (Kok. 2007, s. I-439, 37 kohta).

virkaa koskevassa ilmoituksessa mainitut vaatimukset.³⁹ Lisäksi Amir Naqvi sisältyi muistiossa siihen hakijaryhmään, joka oli EuropeAidin pääjohtajan mukaan pätevä hoitamaan johtajan tehtäviä kyseisessä virassa. Kyseinen sisäinen muistio ei näin ollen anna mitään perustetta olettaa, ettei EuropeAidin pääjohtaja olisi pitänyt Amir Naqvia täysin pätevänä riidanalaiseen johtajan virkaan.

60. Pitää kuitenkin paikkansa, että EuropeAidin pääjohtaja asetti hakijat muistiossa paremmuusjärjestykseen sikäli, että hän katsoi toisten ehdokkaiden vastaavan muita paremmin tehtävän vaatimuksia. Tämä kävi ilmi erityisesti pääjohtajan muistion liitteessä olevasta taulukosta, jossa pääjohtaja antaa kaikkien hakijoiden valmiuksista kokonaisarvion, myös henkilöstöhallinnon alalta, jakamalla heille yhdestä kolmeen pistettä, ja muista pääjohtajan kokonaisarvioinnissaan tekemistä hakijoiden välisistä vertailuista. Sen lisäksi, että pääjohtaja vertaili kahta ehdokasryhmää, hän myös vertaili sen ryhmän hakijoita keskenään, jota hän ehdotti CCN:lle ja nimittävälle viranomaiselle pätevänä tehtävään. Kiistatonta on, että EuropeAidin pääjohtaja arvioi lopulta valituksi tulleen Amir Naqvin muita hakijoita heikommmaksi.

39 – 18.11.2002 päivätyn sisäisen muistion liitteenä olevaan taulukkoon sisältyy "commentaires"-palstassa Amir Naqvista seuraava kokonaismerkintä: "La candidature satisfait aux critères énoncés dans la description du poste".

61. On kuitenkin pidettävä mielessä, ettei EuropeAidin pääjohtajan muistio ollut CCN:n ja nimittävän viranomaisen päätöksenteon ainoa perusta. Tämä käy ilmi muun muassa siitä, että muistiossa ehdotetut kuusi hakijaa, joiden joukossa Amir Naqvikin oli, kutsuttiin CCN:n uuteen haastatteluun. Vasta haastattelun perusteella CCN ja nimittävä viranomainen tekivät lopullisen arvion ja valitsivat Amir Naqvin johtajan virkaan.

62. Vastaavasti myöskään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut velvollinen perustamaan tuomiotaan EuropeAidin pääjohtajan eri hakijoista tekemään arvioon eikä varsinkaan pelkästään siihen. Se, kuinka suuri painoarvo sisäisellä muistiolla oli muiden todisteiden ohella – jotka mainitaan valituksenalaisen tuomion 65 kohdassa⁴⁰ – on pikemminkin tosiseikaston ja näytön arviointia koskeva kysymys, joka kuuluu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan, eikä yhteisöjen tuomioistuimen asiana ole korvata muutoksenhakumenettelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintaa omallaan.⁴¹

63. Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäistä osaa ei tämän vuoksi voida hyväksyä.

40 – Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tässä yhteydessä myös, ettei nimittävä viranomainen ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä olettaessaan, että Amir Naqvi täytti henkilöstöhallinnon alan vaatimukset. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa erityisesti arviointilomakkeeseen, josta käy ilmi, että Amir Naqvilla on todistettavasti kokemusta johtotehtävistä sekä yksikön että valtuuskunnan johtajana ja että hän vaikuttaa pätevältä motivoimaan tiimiä. Tuomioistuin viittaa lisäksi kummassakin kilpailussa tehtyihin Amir Naqvin ansioiden arviointeihin.

41 – Vrt. tästä edellä tämän ratkaisuehdotuksen 29 kohta ja edellä alaviitteessä 15 mainittu oikeuskäytäntö.

b) Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa: riittämättömät perustelut

64. Valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt tuomionsa tueksi ristiriitaiset ja riittämättömät perusteet. Valittajan mukaan tuomioistuin teki virheen, kun se hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen perusteettomana valituksenalaisen tuomion 28–35 kohdassa.

65. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ensimmäisen virkkeen ja 53 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomiot perustellaan. Perusteluvollisuuden tavoitteena on yhtäältä antaa sille, jota tuomio koskee, mahdollisuus tietää tuomioistuimen ratkaisun perusteet, ja toisaalta antaa yhteisöjen tuomioistuimelle riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan laillisuusvalvontaansa.⁴²

66. Nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 28–35 kohdassa seikkaperäisesti tutkinut erityisesti valituksesta tehtyä komission päätöstä ja selvittänyt yksityiskohtaisesti, minkä vuoksi komissio on noudattanut perusteluvollisuuttaan. Tuomion

42 – Ks. vastaavasti asia C-397/03 P, Archer Daniels Midland ym. v. komissio, tuomio 18.5.2006 (Kok. 2006, s. I-4429, 60 kohta) ja edellä alaviitteessä 15 mainitut asiat Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomion 372 kohta; FEG v. komissio, tuomion 72 kohta ja TU v. komissio, tuomion 85 kohta.

perusteluihin ei sisälly tältä osin sisäistä ristiriitaa. Kuten on jo todettu,⁴³ ei ollut lainkaan epäloogista tai ristiriitaista arvioida riidanalaisen päätösten tarkastelun yhteydessä tosiseikkoihin ja näyttöön liittyviä erilaisia tekijöitä, sen sijaan että ehdokkaiden arvioinnissa olisi tukeuduttu yksinomaan tai joka tapauksessa merkittävältä osin EuropeAidin pääjohtajan tekemiin arvioihin haki-joista, kuten valittaja näyttää uskovansa.

67. Se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien tekee Amir Naqvin pätevyyydestä riidanalaiseen johtajan virkaan *sisällöllisesti* erilaisen päätelmän kuin valittaja, ei missään tapauksessa riitä yksin osoittamaan, että valituksenalaisen tuomion perustelut olisivat riittämättömät.

68. Tämän vuoksi myöskään ensimmäisen valitusperusteen toista osaa ei voida hyväksyä.

2. Toinen valitusperuste

69. Valittaja väittää toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut tosiseikaston ja näytön vääristyneellä tavalla huomioon sekä tehnyt

oikeudellisen virheen, koska se ei ole kumonnut riidanalaisia päätöksiä siitä huolimatta, että ne ovat henkilöstösääntöjen 7 artiklan, 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 45 artiklan 1 kohdan vastaisia.

a) Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa

70. Toisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa valittaja väittää, ettei valittaessa hakijaa riidanalaiseen johtajan virkaan olisi pitänyt ottaa huomioon tähän virkaan liittyviä ”virkavaatimuksia”⁴⁴ eikä ”uudistusvalmiutta”.⁴⁵ Näitä vaatimuksia ei valittajan mukaan mainittu avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa. Valittaja väittää, että tosiasiassa niillä kuitenkin oli ratkaiseva merkitys kilpailumenettelyssä ja etenkin EuropeAidin pääjohtajan laatimassa muistiossa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan ottanut tätä seikkaa riittävästi huomioon valituksenalaisessa tuomiossaan ja otti tämän vuoksi tosiseikaston ja näytön vääristyneellä tavalla huomioon.

71. Toisin kuin valittaja väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei voida katsoa ottaneen tosiseikastoa ja näyttöä vääristyneellä tavalla huomioon. Valituksenalaisen tuomion 55–58 kohdassa todetaan

43 – Vrt. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 58–62 kohta.

44 – Ranska: ”enjeux du poste”.

45 – Ranska: ”sensibilité pour la réforme”.

selvästi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut perusteellisesti valittavan johtajan ”virkavaatimusten” ongelmaa ja valittavalta johtajalta vaadittavaa ”uudistusvalmiutta”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole missään tapauksessa jättänyt valittajan vaatimuksia tältä osin huomiotta tai jättänyt ottamatta tosiseikasta huomioon tuomiossaan.

72. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aineellisesti, ettei ”virkavaatimusten” käsitteen merkitystä pidä yliarvioida ja että sitä on arvioitava EuropeAidin pääjohtajan hakijoista tekemän henkilökohtaisen arvion yhteydessä.⁴⁶ Mitä tulee ”uudistusvalmiuteen”, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa seikkaperäisesti tämän vaatimuksen olevan sopusoinnussa avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa esitettyjen tietojen kanssa.⁴⁷

73. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin noudattaa nyt esillä olevaa asiaa koskevassa arvioinnissaan selvästi oikeutetun tosiseikaston ja näytön arvioinnin rajoja. Pelkästään se, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvio ole yhtenevä valittajan arvion kanssa, ei tarkoita, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut tosiseikkoja vääristyneellä tavalla.

74. Valittaja ei pyri valitusperusteensa tällä osalla niinkään siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsottaisiin arvioineen tosiseikaston tai näytön vääristy-

neesti, vaan pikemminkin korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkinnan yhteisöjen tuomioistuimen harkinnalla. Näin ei kuitenkaan voida muutoksenhaakumenettelyssä tehdä.⁴⁸

75. Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen myös hylättävä.

b) Toisen valitusperusteen toinen osa: oikeudellinen virhe, joka liittyy asiallisesti toimivaltaisen pääjohtajan osallistumiseen kilpailumenettelyyn

76. Toisen valitusperusteensa toisessa osassa valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut valituksenalaisen tuomionsa 54 kohdassa väärin asiallisesti toimivaltaisen pääjohtajan suorittaman ennakkovalinnan vaikutuksen kilpailumenettelyn jatkokon CCN:ssä. Valittaja väittää, että ennakkovalinta sitoo tosiasiasa CCN:ää. Tämä käy valittajan mukaan ilmi myös nyt esillä olevasta asiasta, jossa CCN kutsui EuropeAidin pääjohtajan ennakolta valitsevat hakijat uuteen haastatteluun.

46 – Valituksenalaisen tuomion 55 kohta.

47 – Valituksenalaisen tuomion 56–58 kohta.

48 – Vrt. tästä edellä tämän ratkaisuehdotuksen 29 kohta ja alaviitteessä 15 mainittu oikeuskäytäntö.

77. Tämän osalta on todettava, että ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeusky-symyksiä voidaan käsitellä uudelleen valitus-menettelyn yhteydessä.⁴⁹ Tällaisia kysymyksiä ovat nyt esillä olevassa asiassa kilpailu-menettelyn lainmukaisuus ja erityisesti se, oliko aineellisesti toimivaltaisen pääjohtajan menettelyyn osallistumisen tapa lainmukai-nen.⁵⁰ Tällaisessa tapauksessa on ilmoitet-tava täsmällisesti ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota valituksen tueksi. Tätä edellytystä ei täytä sellainen valitus, jossa ilman, että siinä esitettäisiin perusteluita, joilla erityisesti pyrittäisiin osoittamaan valituksenalaisen tuomion oikeudellinen virhe, vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut.⁵¹

78. Nyt esillä olevassa asiassa valittaja ei ole ilmoittanut valituksessaan täsmällisesti, mitä valituksenalaisen tuomion kohtia hän kriti-soi, kun otetaan huomioon EuropeAidin pääjohtajan rooli kilpailumenettelyssä. Valit-taja ainoastaan toistaa yleisesti jo ensimmäi-sen oikeusasteen tuomioistuimessa esittä-

mänsä väitteen, jonka mukaan pääjohtajan tekemällä ennakkovalinnalla oli tosiasias-sa sitova vaikutus kilpailumenettelyn jatkuon.⁵²

79. Toisen valitusperusteen tämä osa on näin ollen jätettävä tutkittavaksi ottamatta, eikä sitä voida hyväksyä.

3. Välipäätelmä

80. Valittajan valitus on näin ollen jätettävä osin tutkimatta, ja se on osin perusteeton, minkä vuoksi se on kokonaisuudessaan hylättävä.

VII Oikeudenkäyntikulut

81. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyk-sen 122 artiklan, 118 artiklan ja 69 artiklan 2 kohdan nojalla asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeuden-käyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

49 – Asia C-68/05 P, Koninklijke Coöperatie Cosun v. komissio, tuomio 26.10.2006 (Kok. 2006, s. I-10367, 54 kohta oikeus-käytäntöviittauksineen).

50 – Kuten komission vastavalituksen yhteydessä on jo todettu, valittaja väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että kilpailumenettely oli oikeudellisesti virheellinen, koska aineellisesti toimivaltainen pääjohtaja suoritti ennakkovalin-nan, joka ohjasi myöhemmin merkittävästi CCN:n ja nimittä-vän viranomaisen toimintaa (vrt. tästä edellä tämän ratkai-suehdotuksen 46 ja 47 kohta).

51 – Edellä alaviitteessä 49 mainittu asia Koninklijke Coöperatie Cosun v. komissio, tuomion 55 kohta.

52 – Vrt. tästä valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa esitetty yhteenveto valittajan väitteistä ja niiden perusteluista.

82. Valittajan valitukseen sovelletaan kuitenkin yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan 2 kohtaa, jonka nojalla poiketen tämän työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdasta yhteisöjen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken, jos se on kohtuullista. Nyt esillä olevassa asiassa kohtuullisuutta koskevat seikat eivät kuitenkaan tule kyseeseen eikä valittaja ole niihin myöskään vedonnut. Tämän vuoksi katson, että valittaja, joka on hävinnyt asian, on määrättävä komission vaatimuksen mukaisesti korvaamaan jättämästään valituksesta aiheutuneet kustannukset.

83. Mitä tulee komission vastavalitukseen, yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan 2 kohdasta ja 70 artiklasta seuraa, että komission on vastattava omista kustannuksistaan. Koska komission vastavalitus hylättiin, se on veloitettava valittajan vaatimuksen mukaisesti korvaamaan vastavalituksesta valittajalle aiheutuneet kustannukset. Komissio on näin ollen veloitettava korvaamaan vastavalituksen kustannukset kokonaisuudessaan.

VIII Ratkaisuehdotus

84. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Molemmat asianosaiset vastaavat jättämiensä valitusten kustannuksista.